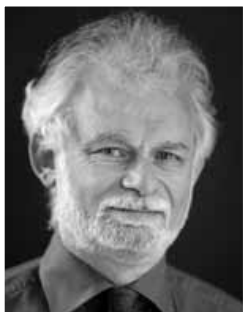

New Deal?

Toen de Verenigde Staten in 1929 getroffen werden door de Grote Depressie, was het antwoord van de toenmalige Republikeinse administratie: besparen en lasten verlagen. Die politiek werd met grote

hardnekkigheid doorgevoerd. De gevolgen waren desastreus. Er volgde een jarenlange deflatie, die de Amerikaanse economie steeds verder het dal in duwde. Angst voor de toekomst nam hand over hand toe. Toen kwam de Democratische president Roosevelt aan de macht. Hij pakte in 1933 uit met zijn befaamde *New Deal*. De Amerikaanse maatschappij moest op nieuwe grondvesten worden gebouwd en de aanpak van de economische crisis moest drastisch veranderen. Er brak een tijd aan van actieve interventie van de overheid, van controle op de banken, van grote infrastructuurwerken om de werkloosheid op te slorpen. In zijn inauguratiespeech sprak hij de Amerikanen moed in met de gevleugelde woorden: *“Het enige waarvoor wij angst moeten hebben is de angst zelf.”*

De Grote Depressie van de jaren dertig wordt sinds 2008 dikwijls aangehaald. Besparen of investeren is een steeds terugkerend dilemma. President Obama, die bij zijn aantreden geconfronteerd werd met de bankencrisis en de daaropvolgende economische implosie, heeft zich bij het begin van zijn ambtstermijn laten inspireren door de *New-Deal*-politiek. In de afgelopen jaren heeft Europa een andere politiek gevolgd en met grote hardnekkigheid de spiraal van de deflatie georganiseerd. Vooralsnog is er weinig beterschap in de economie te bespeuren. De Commissie van Jean-Claude Juncker heeft

EMMANUEL GERARD
hoofdredacteur

een investeringsprogramma aangekondigd waarover veel twijfel bestaat. Ook de Belgische federale regering loopt op het deflatiepad. Dat het huis op orde moet worden gezet, wordt niet betwist. De regering biedt weinig toekomstperspectief en bij gebrek aan een rechtvaardige fiscaliteit krijgt ook haar besparingsoperatie weinig draagvlak. Over een aspect van die rechtvaardige fiscaliteit, de vermogens(winst)belasting, schrijft Frans Vanistendael in dit nummer behartigenswaardige zaken.

Brengt 2015 eindelijk een kentering? Is er een *New Deal* in zicht? Vanzelfsprekend ziet de wereld er vandaag anders uit dan gisteren en eenvoudige vergelijkingen met het verleden gaan niet op. Na de Tweede Wereldoorlog konden de “westerse industrielanden” hun zaakjes nog onder elkaar regelen. In de wereldeconomie van vandaag zijn er nieuwe spelers en de toegenomen competitie maakt het voor Europa niet gemakkelijk. Een groot akkoord zou vandaag wereldomspannend moeten zijn. Daarom zullen we in deze jaargang van *De gids* de zogenaamde BRICS-landen verkennen: de opkomende economieën van Brazilië, Rusland, India, China en Zuid-Afrika. Enkele maanden geleden hebben zij de stichting van een eigen Ontwikkelingsbank aangekondigd, als knipoog naar de door het westen gedomineerde Wereldbank en IMF. We beginnen de reeks met een boeiende opening over de landen door expert Dries Lesage; vanaf februari pakken we elk land individueel aan. We wensen u veel leesplezier en een prachtig 2015!

PS: Vergeet niet te stemmen op uw sociale m/v van het jaar via degids@beweging.net vóór 31 januari.